

Europarlamentissa olen joutunut asian esittelijänä ratkomaan vaikeaa eettistä ongelmaa: saako kädellisiä eläimiä käyttää tieteellisiin eläinkokeisiin?

Apinat muistuttavat eniten ihmistä. Niiden geeniperimä on muihin lajeihin verrattuna samankaltaisin ihmisten kanssa. Samoin niiden anatomiset, fysiologiset ja immunologiset järjestelmät muistuttavat - mutta eivät ole samat - ihmisten vastaavia järjestelmiä. Ne myös ovat alttiita taudeille, joita ei todennäköisesti esiinny muilla lajeilla. Ne ovat tuntevia olioita, minkä yksi mitta on se, että ne oppivat varomaan epämiellyttäviä tuntemuksia.

Heti alkuun on todettava, että eniten ihmisen sukulaisiksi koettavilla isoilla apinoilla ei tehdä eläinkokeita Euroopassa. USA:ssa ja Kiinassa tehdään.

Sen sijaan erilaisia pikkuapinoita Euroopassa (mutta ei Suomessa) käytetään eläinkokeisiin noin 10 000 yksilöä vuodessa. USA:ssa vastaava luku on 50 000 ja Kiinassa varmaan sitäkin suurempi.

Niillä kokeilla etsitään parannus- ja oireiden lievitysapua tai rokotteita muun muassa seuraaviin tauteihin: AIDS, SARS, tuberkuloosi, malaria, hepatitis, diabetes, Parkinson, Alzheimer ja MS-tauti. Niillä tutkitaan hedelmällisyyshoitoja sekä huume- ja muiden riippuvuuksien vähentämistä. Mitään muita eläinlajeja ei ole yhtä menestyksellisesti käytettävissä näihin tarkoituksiin.

Jos ovat vastakkain ihmisten vointi ja eläinten vointi eikä molempia voi valita, minä valitsen ihmisten voinnin. Se on moraalis-eettinen kannanotto ja omantunnon asia.

Valitettavasti kokonaan eläinvapaita koevaihtoehtoja ei ole tieteessä - vielä - keksitty. Jos löytyy vaihtoehto, sitä on käytettävä, ja siltä osin eläinkokeet voidaan kieltää.

Tahdon olla toivontuottaja ja edistää sellaisten lääkkeiden löytymistä, joita varten on välttämätöntä tehdä tieteellisiä kokeita, enkä halua ottaa tunnolleni sitä, että sairailta ihmisiltä viedään toivo paremmasta elämästä kieltämällä eläinkokeet.

Samalla vaadin, että eläimiä kohdellaan hyvin ja hellästi - niin kuin pitää kohdella kanssaihmissäkin.